

**ЧУЄШ,
БРАТРЕ
МІЙ...**

ТЕРНОПІЛЬСЬКА ОБЛАСНА ОРГАНІЗАЦІЯ
ДОВРІВ'ЯЛЬНОГО ТОВАРИСТВА
ЛЮБИТЕЛІВ КНИГИ УРСР

ЧУЄШ, БРАТЕ МІЙ...

Стрілецькі пісні
Левка Лепкого

Тернопіль
Редакційно-видавничий відділ
обліографвидаву
1990

У збірнику вміщені стрілецькі пісні Левка Лепкого в обробці А. Рудницького, В. Барвінського, З. Лиська, Н. Нижанківського, Б. Кудрика, Я. Ярославенка, а також інші пісні, які створив Л. Лепкий.

Видання розраховане на викладачів та студентів вищих і середніх музичних закладів, керівників художньої самодіяльності та широкого кола шанувальників української музичної культури. На Україні за роки Радянської влади видається вперше.

Упорядкування і примітки В. М. Подуфалого

Художник М. Б. Цибулько

Рецензент заслужений артист УРСР
Р. П. Бойко

Редактор Б. І. Мельничук

Тексти пісень подаються в основному за тогочасним правописом

© В. М. Подуфалий, упорядкування, примітки, 1990
М. Б. Цибулько, художнє оформлення, 1990

КРИЛА СТІЛЕЦЬКОЇ ПІСНІ

Чуєш, брате мій,
товаришу мій,
Відлітають сірим штурком
Журавлі в вирій
Кличуть: кру, кру, кру
В чужині умру,
Закри море перелечу
Крилонька вітру...

Здається, й кам'яне серце здригнеться, почувши цю темну мелодію, що разом зі словами зливається в єдиний високомистецький моноліт, найвище ім'я якому -- народна пісня. Ще

ня, в якій стільки невимовного болю, бездонного жалю, глибокого відчаю...

Ось уже понад три чверті століття звучить вона на Україні та по широкому світу — в Америці і Канаді, в Англії і Австралії, куди доля закинула наших співвітчизників. А назва цієї пісні — «Журавлі». Хто ж дав піснinem «Журавлям», такі могутні крила для польоту? Це два брати — Богдан Лепкий та Левко Лепкий.

З приводу знаменитих «Журавлів», зокрема, Б. Лепкий писав, що вірш був створений у Кракові восени 1910 року: «Я вертав з театру, з драми Виспянського «Листопадава ніч», під ногами шелестіло поковкле листя, а над головою лунали крики відлітаючих журавлів. Вірш склався немов сам із себе, без могого відомого й праці. До нього підібрав музику мій брат Левко Лепкий...».

Левко Лепкий — композитор і письменник, талановитий журналіст і художник, командир кінноти Українських Січових Стрільців (УСС), один із засновників видавництва «Червона Калина», найбільш відомий як автор широкопопулярних стрілецьких пісень.

Народився 7 грудня 1888 року в с. Поручичі Бережанського повіту на Тернопільщині в сім'ї священника Сильвестра Лепкого (відомого в літературі під псевдонімом Марко Мурава) та Домни з Глибовицьких.

Після закінчення Бережанської гімназії вчився на теологічному факультеті Львівського університету, а потім перейшов на юридичний. Левко Лепкий належав до перших організаторів Січових Стрільців (разом з К. Гутковським, К. Трильовським, М. Галуцїнським, Ф. Левицьким та іншими).

Із весни 1921 року був командантом (командиром) української кавалерії. Усю війну прослужив у стрільцях і тільки після її закінчення повернувся до Львова, де брав активну участь у молодому літературно-мистецькому русі, зокрема, був членом літературного угруповання «Богема» — разом з В. Бобинським, Мирославом Ірчаном (справжнє прізвище А. Баб'юк).

Л. Лепкий був директором видавництва «Червона Калина», співпрацював у музичному видавництві «Сурма», редагував сатиричний журнал «Будяк», а пізніше «Зиз» — єдиний сатирично-гумористичний журнал, що вдало і правдиво ілюстрував події тодішньої буденщини, вносив розвагу в сірі будні, зганяв з перевтомленого чола хмаринки смутку навіть в часи тяжкої скрути та тодішніх злиднів. Його влучні карикатури мають певнальське значення і не втрачають актуальності й у наш час.

Вірші, оповідання, фейлетони, літературно-критичні статті, статті з історії січового стрі-

Лейтвіа, мемуари Л. Лепкого знаходимо в альманахах, журналах та газетах «Шляхи», «Нові шляхи», «Літописі «Червоної калини», «Митуса», «Вісті з Лугу», «Тризуб» та «Календарі «Червоної Калини», який він редагував. Назвемо для прикладу деякі з них: «У чотирикутнику смерті» (Передріздвяні спомини з 1919 р.), «Літопис «Червоної Калини», 1930, № 2, стор. 3—4.): «Де наші пам'ятники минулого?», «Літопис «Червоної Калини», 1929, № 1, стор. 13: «Із нашого Поділля», «Вісті з Лугу» 25 червня 1927 р. стор. 4—5; «На тлі паназіатського конгресу», «Тризуб», 1926 р. № 44, стор. 9—11; «В річницю смерті полковника Д. Вітовського», «Літопис «Червона Калина», 1930 р., № 7—8, стор. 3—4.

Свої літературні твори Л. Лепкий підписував власним іменем або псевдонімами чи криптонімами: Оровець, Льоньо, Швунг, Швунг Льоньо, Зиз, Зазик, Леле, Ле-ле, Л. Л.

У 1922 р. у Львові вийшла сценічна картина Л. Лепкого «Сон Івасика» з нотним додатком. Це п'єса для дітей про стрілецьке життя. Музику до п'єси написав М. Гайворонський.

Видавництво «Червона Калина» у 1937 році випустило великий альбом, ілюстрований документальними фотографіями та репродукціями картин із стрілецького життя О. Куриласа, І. Іванця, О. Сорохтея, Ю. Назаракі «УСС. «Українські Січові Стрільці у 20-літ-

тя виступу (1914—1920)». Текст зредагував Б. Гнатевич при співпраці Л. Лепкого. Тут на стор. 121 читаємо: «Багато нового життя вніс Левко Лепкий, що прибув у стрілецькі ряди восени 1915 р. З ним приїхав також на фронт мистець-малляр Осип Курилас. У Тудинці (над Стрипою біля Соснова — В. П.) при команді полку улажено для нього маллярську робітню (художню майстерню)».

Левко Лепкий та четар Іван Іванець ввели стрілецьку шапку-мазепинку. В 1916 році четар І. Іванець опрацював проект стрілецького прапора. Л. Лепкий виготовив проект, за яким було впроваджено так звану «зубчатку на ковчир» та відзнаки на рукавах, а в 1918 році їх прийнято для всієї УГА.

Але повернемося до історії створення стрілецької пісні «Журавлі» («Видиш, брате мій...» — варіант «Чуєш, брате мій...»). Коли б Л. Лепкий разом з братом Богданом не написали більше нічого, крім цієї пісні, то цього вистачило б, щоб їхні імена були навечно вписані золотими буквами в історію української музичної культури.

13 жовтня 1912 року львівський літературно-мистецький тижневик «Неділя» надрукував вірш «Видиш, брате мій...» за підписом «Нестор» (один із псевдонімів Б. Лепкого). Музику до вірша Л. Лепкий склав в 1914 році. Ця пісня завжди була на устах

УСС у хвилини жалоби і туги. Співали її над могилами полеглих як останнє прощання.

Подаємо рядки із спогаду Анастасії Слободян-Телішевської «Стрільця могила у Вівсі», надрукованому в книзі «Бережанська земля». Нью-Йорк, 1970 р. Вона розповідає про похорон підхорунжого Берегуляка, що загинув в боях над Стрипою восени 1915 року:

«Похорон проводив стрілецький священник Пшепюрський при співучасті нашого пароха. Під звуки стрілецької оркестри, під спів «Видиш, брате мій...» поховали усіх в одній могилі на цвинтарі, а на майдані села, в місці, де сходилися три дороги разом, насипано високу могилу» (стор. 469).

Ось що з цього приводу розповідає Я. Михальчишин, колишній артист львівської хорової капели «Трембіта»: «Пісня Л. Лепкого «Журавлі» була пісню-реквіємом. Повелася традиція на галицькій землі, що її співали над... могилами бувших січових стрільців і учасників УГА, видатних, заслужених для рідної культури і мистецтва діячів, визначних громадських діячів. Співали цю пісню, звичайно, зведені хори (у Львові «Бандурист», «Сурма», «Боян» та інші хорові колективи).

Пісня «Чуєш, брате мій» не входила до 1939 року в репертуар концертів. Вона як реквієм була виключно жалібною, похоронною пісню. З 1939 року вона, як і всі інші

стрілецькі пісні, була заборонена, не можна було згадувати про її авторів (Див. статтю Я. Михальчишина «Чуєш, брате мій», «Наше слово», № 22, 03.06.1990 року). Щедра доля «Журавлів» у складності своєї простоти привернула увагу до себе композиторів, хороших колективів, окремих виконавців. У суцвітті райдужних кольорів та барв акордів своєму зробили музичні обробки вічно нев'яучої мелодії Л. Лепкого композитори М. Гайворонський (1914, 1944 рр.), Ф. Колеса (1915 р.), М. Леонтович, О. Кошиць, М. Колеса, К. Стеценко, Б. Вахнянин, Я. Ярославенко, О. Свешников, А. Авдієвський (для мішаного), а також О. Мінківський (для соліста і чоловічого хору), Л. Ревуцький (дві обробки для соліста в супроводі фортепіано).

Український письменник Ю. Хорунжий в 1982 році написав повість про композитора Кирила Стеценка, де розповідається, що хор під його керівництвом та в його обробці виконував стрілецьку пісню Л. Лепкого «Журавлі» на слова Б. Лепкого з надзвичайно великим успіхом. Ця пісня є окрасою репертуару заслуженої академічної капели «Думка», «Трембіта» та багатьох професійних і самодіяльних хороших колективів на Україні та за її межами.

Пісня дала назву українському чоловічому хору «Журавлі» з Польщі, який успішно гастролював в 1989-1990 роках по Україні. Неповторні виконавські інтерпретації цієї пісні подавали нам народні артисти СРСР Б. Гмири та Д. Гналюк.

У чому загорода тріумфального успіху пісні Л. та Б. Лепких? Бо вона народилася з великої любові до українського народу. «Журавлі» будуть доти літати над Україною та її околицями, доки буде жити український народ...

«Ой видно село, широке село під горою,
Ой там ідуть наші Січові Стрільці до бою,
Іде, іде військо крізь широке поле,
Хлопці ж бо то хлопці, як соколи...»

Слова і музику цієї широко популярної пісні написав у Тудинці над Стрипою біля Соснова на Тернопільщині в 1915-1916 роках теж Левко Лепкий. Одразу ж після створення пісню «Ой видно село» полюбилі Січові Стрільці, а потім її співала вся Українська Галицька Армія. Пісню і тепер виконують ансамбль Київського військового округу, славнозвісний квартет «Явір», українські співаки в Америці, Австралії і Канаді. Майстерні обробки цієї пісні зробили М. Колесса, М. Гайворонський, Б. Вахнянин, Я. Ярославенко та інші.

Найбільше стрілецьких пісень було створено в умовах позиційної боротьби над Стрипою на хуторі Тудинка, де гурт післярів збільшив Л. Лепкий. Тематика його пісень перекликається із стрілецькими піснями Р. Купчинського та М. Гайворонського. Порівняймо «Іхав стрілець на війноньку» М. Гайворонського та стрілецьку похідну «Ой видно село» Л. Лепкого, «Накрила нічка» Р. Купчинського та «Маєва нічка» Л. Лепкого — це типові любовні пісні-романси, що танцювальною вольовою ритмомелодикою дуже близькі до міського синтетичного романсу початку ХХ століття.

Крім названих пісень слід згадати стрілецькі пісні Л. Лепкого «Коби скоріше з гір Карпатів», «Гей там, у Вільхівці», написані разом з Р. Купчинським, сатирично-гумористичну обом пісню «Бо війна війною» та її героя лицаря Цяпку. Пригадуючи зауважимо, що письменник А. Лотоцький написав велику гумористичну поему на 246 сторінок друку «Життя і пригоди Цяпки Скоропада» і видав її під псевдонімом Антін Вільшенко у видавництві «Червона Калина» у Львові в 1926 році з ілюстраціями Осипа Сорохтея. Бравому стрільцю Івану Цяпці присвятив також сатиричну поему «Скоропад», що вийшла в Нью-Йорку в 1968 році. Р. Купчинський, Великою популярності набула зразу ж після написання пісні-романсу Л. Лепкого «Колись, дівчино мила». Високим пафосом сповнені стрілецькі пісні патріотичного і громадянського звучання «Група

«Схід» та «Ми йдемо вперед». Пісню Л. Лепкого «Кладочка» на дещо змінені слова Б. Лепкого співають залюбки багато колективів і тепер. Однією із найулюбленіших серед УСС була пісня «Казала дівчина».

Поруч із стрілецькими піснями Л. Лепкого у збірнику вміщено твори любовні: «Фіалки сині», «Несіся, мій смутку», «Ой був то раз веселий час», «Ішов відважний гайовий», серед яких виділяється пісня-романс «Прощаюсь, ангеле, з тобою».

Писали на слова Л. Лепкого й інші композитори. Ми, зокрема, пропонуємо пісню на музику І. Недільського «Молоді ми».

Не всі твори Л. Лепкого потрапили у цей збірник. При всьому старанні не вдалося знайти гумористичні пісні М. Яреми на слова Л. Лепкого «Риба з раком» та «Сентимент-темперамент».

Левко Лепкий був людиною життєрадісною, веселої вдачі, а його сунутниками гітара та весела пісня. Таким його пам'ятають старожили с. Жукова на Бережанщині та відвідувачі дачі Богданівки в с. Черчому, яку подарували жителі Бережанщини та Рогатинщини Б. Лепкому з нагоди його 60-ліття в 1932 році. Тут у виконанні автора можна було не раз почути грайливі, сатирично-гумористичні пісні «Горобці», «Блоха», хоча композитор не афішував свого авторства.

У 1937 році львівське видавництво «Червона Калина» випустило «Великий співаник «Червоної Калини», де знаходимо стрілецькі пісні Л. Лепкого в обробці композиторів А. Рудницького, В. Барвінського, З. Лиська, П. Никанківського, Б. Кудрика, Я. Ярославенка та інших.

Народний чоловічий хор «Гомін» під керівництвом О. Циглика виконує низку стрілецьких пісень, у тому числі і Л. Лепкого в обробці С. Стельмащука та Р. Соویка.

У 1940 році українське видавництво в Кракові випустило «140 пісень з нотами. Зладив (упорядкував) Л. Лепкий». Вони розділені тут на такі: святочні, козацькі, стрілецькі, побутові та любовні, лемківські, коломийки, гагілки і веснянки. На жаль, цього збірника упоряднику теж не вдалося розшукати. Допускаємо, що в збірнику можуть бути авторські пісні Л. Лепкого.

У роки фашистської окупації Л. Лепкий працював у редакції газети «Краківські вісті».

Без сумніву, Л. Лепкий був наділений непересічним поетичним даром. Його вірші «Нічліг» та «Полями буря ходить» вмістив Б. Лепкий в антології «Струни», що вийшла у Берліні в 1922 році. У вірші «Полями буря ходить» Л. Лепкий висловив глибоко розчару-

вання з приводу тяжких втрат УСС у борні за незалежність України:

«На могилах Ваших бур'яни
Позаростали.
Вітер у полі шумить, лютує,
Хвилюють трави, як море.
Горе!»

Поезія Л. Лепкого, яку, до речі, варто б видати окремою збіркою, розсіяна по різних часописах 20-40 років.

За проектом Л. Лепкого збудований на двинтарі у Винниках поблизу Львова пам'ятник загиблим Січовим Стрільцям, що чудом зберігся до наших днів. У 30-і роки Л. Лепкий був членом правління Товариства письменників і журналістів ім. І. Франка у Львові.

У 1944 році Л. Лепкий емігрував з Кракова у США. Був одружений із дочкою золочівського адвоката Драгомирцецького Мікою. Дітей у сім'ї Л. Лепкого не було.

У Кракові в 1941 році вийшла III частина спогадів Б. Лепкого «Казка могого життя» під назвою «Бережани», якої автор, на жаль, уже не побачив. До цієї книжки Л. Лепкий написав післямову, датовану 21.XI.1941 року.

Відомо, що Б. Лепкий наприкінці 20-х на початку 30-х років видав цикл повістей «Ма-

зена», що складалися з шести частин: «Мотря» (том I і II), «Не вбивай», «Батурин», «Полтава» (том I — «Над Десною»; том II — «Бої»); рукопис сьомого тому, який упорядкував брат Б. Лепкого Левко, опубліковано посмертно у 1955 році в Нью-Йорку під назвою «З-під Полтави до Бендер».

У листопаді-грудні 1974 року у Філадельфії в часописі «Америка» друкувалися уривки зі спогадів Л. Лепкого «Діти про молодість Б. Лепкого».

Співець стрілецької слави Л. Лепкий, як і його друзі, поети-піснярі Р. Купчинський та М. Гайворонський, завжди подумки був зі своїм народом, з Україною.

Роман Купчинський про незавидну долю митця-емігранта в одному зі своїх віршів у 1951 році писав:

Розігнала доля нас по світі,
Як той вітер листя восени,
Не дала нам ані дня радити,
Не дала нам сонця, ні весни.

Коротасм вік свій на чужині
І скриваєм наш сердечний біль,
Гей, повій же, вітре, з України,
Принеси нам запах рідних піль.

Кличуть, кру, кру, кру,
В чужині умру.
Заки море перелечу,
Крилонька зітру.

Мерехтять в очах
безконечний шпак,
Гине, гине в сірій мряці
слід по журавлях...

Кличуть, кру, кру, кру,
В чужині умру.
Заки море перелечу,
Крилонька зітру.

ОЙ ВИДНО СЕЛО

Слова і музика Л. Лещока

Marciale con moto

Ой видно се-ло, ши-ро-ке се-ло під го-ро-ю,
Ой там і-дуть на-ші Сі-чо-ві-ї Стрільці до бо-ю.
Де, де війсь-ко крізь ши-ро-ке по-ле, хлопці
ж бо то хло-пці, як со-ко-ли. ха-ха,
ха-ха, ха-ха, ха-ха, ха, гей! Дівчи-но, рибчи-но,
чорнобрив-ко мо-я, вийди, вийди, вийди, вийди чим скоріше
до вікна, хлопці ж бо то хло-пці, як со-ко-ли! // Ясоколи!

Ой видно село, широкє село під горою.
Ой там ідуть наші Січові Стрільці до бою.
Де їде військє крізь широкє поле,
Хлопці ж бо то хлопці, як соколи.
Ха-ха, ха, ха, ха, ха, ха, ха, ха, ха, гей!
Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
Вийди, вийди, вийди, вийди чим скоріше.
До вікна,
Хлопці ж бо то хлопці, як соколи.

Ой видно село, широке село під горою.
 Ой там ідуть наші Січові Стрільці до бою.
 Попереду ідуть старші отамани
 Хто охоту має, най їде з нами.

Ха-ха, ха, ха, ха, ха, ха, ха, ха, гей!
 Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
 Вийди, вийди, вийди, вийди чим скоріше
 до вікна,

Хто охоту має, най їде з нами.

Ой видно село, широке село під горою,
 Ой там ідуть наші Січові Стрільці до бою,
 А хто піде з нами, буде славу мати:
 Ми ідем за Україну воювати.

Ха-ха, ха, ха, ха, ха, ха, ха, ха, гей!
 Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
 Вийди, вийди, вийди, вийди чим скоріше
 до вікна,

Ми ідем за Україну воювати.

КОБИ СКОРІШЕ З ГІР КАРПАТІВ

Слова і музика Л. Лешко

Обробка Я. Ярославенка

Alliegretto. Tempo Solo.

Кобискоріше з гір Карпатів з'являються
 і самодійно повитати славу України.
 Гей, ну-мо, хлопці, бравей, ну-мо на приказ шабельки по-го-стрим,
 кульбани на ло-жін, трублять тру-би на три-во-гу,
 час нам вже, час у до-ро-гу. -ро-гу

Куди скоріше з гір Карпатів з'їхати в долину
І свобідно повитати славу Україну.

Приспів:

Гей, дуно, хлопці, враз,
Гей, дуно на приказ
Щабавши погострим:
Трушбачи працюєм,
Трудивсь трудами на тривогу,
Мас нам час, час у дорогу.

Царство несе сонце парід вибігає,
Українське славно щибави весело питає.

Вийшов батько, вийшов рідний, вийшла стара мати
Вийшла вірна дівчинонька коня наувати,

Ой, не можу, родиновько з тобою остати,
Дня кам, рветься, вперед преться,
ти не хоче стати.

МАСВА НІЧКА

Слова і музика П. Лепкого

Allegretto

Ma-e-va ni-cha le-gom di-she, gen-sli-va so-lo-ven,
 Mas-va ni-cha le-gom di-she, gen-sli-va
 Ma-e-va ni-cha le-gom di-she, gen-sli-va
 Ma-e-va ni-cha le-gom di-she, gen-sli-va so-lo-ven,
 vey-ko pi-snia ko-han-nya dosnu ko-li she, oi, lyu-li, moe ser-
 so-lo-ven-ko, pi-snia ko-han-nya dosnu ko-li she, oi, lyu-li, ser-
 so-lo-ven-ko, pi-snia ko-han-nya dosnu ko-li she, oi, lyu-li, ser-
 so-lo-ven-ko, pi-snia ko-han-nya dosnu ko-li she, oi, lyu-li, moe ser-
 dnyo-ko-li, pi-snia ko-han-nya dosnu ko-li she, oi, lyu-li, moe ser-
 dnyo-oi, lyu-li, spi, pi-snia ko-han-nya dosnu ko-li she, oi, lyu-li, ser-
 dnyo-oi, lyu-li, spi, pi-snia ko-han-nya dosnu ko-li she, oi, lyu-li, ser-
 dnyo-ko pi-snia ko-han-nya dosnu ko-li she, oi, lyu-li, moe ser-
 dnyo-ko! Oй, lyu-li, lyu-li, lyu-li, spi, ser-tse mo-e spi, do
 dnyo-ko! Oй, lyu-li, lyu-li, lyu-li, spi, ser-tse mo-e
 dnyo-ko!

ГЕЙ ТАМ, У ВІЛЬХІВЦІ
(мішаний хор)

Слова та музика Р. Кущинського і Л. Лепкого
Обробка А. Рудницького

Tempo di valse Гей, там у Вільхивці, там дівчи на жи-

Музична партитура першого системного з'язку. Включає голосні партії (Soprano, Alto, Tenor, Bass) та фортепіано. Текст під голосами: у Вільхивці, там дівчи на жи-

Музична партитура другого системного з'язку. Текст під голосами: е. Від неї, мов від сонця, проміння ясне

Музична партитура третього системного з'язку. Текст під голосами: дівчи на жиє, немов від сонця

Музична партитура четвертого системного з'язку. Текст під голосами: бе. Сміються ясні очі, як зорі серед

Музична партитура п'ятого системного з'язку. Текст під голосами: проміння бе. Сміються очі від неї, мов від сонця, проміння ясне бе.

проміння бе.

Музична партитура першого системного з'язку. Включає голосні партії та фортепіано. Текст під голосами: сну колишуть ти, ой, люлі, серце моє, ти моє.

Маєва нічка леготом дыше,
Гей співа соловейко.
Пісня кохання до сну колише,
Ой, люлі, люлі, люлі,
Спи, серце моє, спи,
До сну колишуть туї,
Ой, люлі, серце моє.

Вечора блакит в тіні сховався,
Листя шепоче легенько,
Сон тихий в мрії душі зілявся,
Ой, люлі, моє серденько,
Ой, люлі, люлі, люлі,
Спи, серце моє, спи,
До сну колишуть туї,
Ой, люлі, серце моє.

Люлі, серденько, тільки думками
До тебе з поля долину,
Невинна пісня моя вколише
Тебе в вечірню годину.
Ой, люлі, люлі, люлі,
Спи, серце моє, спи,
До сну колишуть туї,
Ой, люлі, серце моє.

Гей там, у Вільхівці,
Там дівчина жие.
Від неї, мов від сонця,
Проміння ясне б'є.
Сміються ясні очі,
Як зорі серед ночі
Від неї, мов від сонця,
Проміння ясне б'є.

До тої дівчиноньки
Хорунжий заходив
І в синіх оченятах
Спокій душі втопив.
Чи в хаті, чи на полі
Він кляв нещасній долі
І в злості дві російські
Дивізії розбив.

Аж раз у темну нічку,
Як світ безжурно спав
Темними стежками
Москаль на полк навав.
Як лев, напн Червік бився
Та й він ввінці зморився.
І разом з товариством
В невольницьку попав.

Тепер він маширує
В далеку Сибір
І очі все звертає
До ясных, ясных зір,
А скільки раз він гляне
То Вільховець спом'яне
І дивиться так сумно
В синючий простір.

БО ВІЙНА ВІЙНОЮ

Слова і музика Л. Лейкоє

Обробка В. Подуфалого

Marciale

Bo вiй-на вiй-но-ю, вiсьта, вiй, Втiм Бо-жа си-ла,
гай-та, вiй!

вiсьта, вiй, Як не за-б'є те-бе го-стра ку-ля,
гай-та, вiй! гай! (Дуговосек)

то ко-пи-том за-мiсть ку-пi вб'є ко-би-ла. ла

Бо війна війною, вісьта вiй,
В тім є Божа сила, гайта вiй,
Як не заб'є тебе гостра куля,
То копитом замість кулі вб'є кобила.

Або не дай Боже — вісьта вiй,
Як заснеш на возі — гайта вiй,
Впадеш з воза, впадеш тай заб'єшся,
Впадеш з воза, тай заб'єшся на дорозі.

А що ще найгірше — віста вїю,
 Приїдеш погубати — гайта вїю,
 Бо не можна собі із бабами,
 Із жінками і з дівками ради дати.

Попереду Цяпка — віста вїю,
 Під ним шпак дрїмає — гайта вїю.
 А як гляне, серце в дівчат в'яне,
 А як гляне, серце в'яне, страх зб'рає.

Попереду Цяпка — віста вїю,
 В мапу заглядає — гайта вїю,
 Чи далеко славна наша кадра
 Чи далеко славна кадра, всіх питає.

А позаду сотник — віста вїю,
 Руками махає — гайта вїю.
 Чи далеко славний город Київ,
 Чи далеко город Київ, всіх питає.

Ой ти, паце сотник — віста вїю,
 Щось то не до ладу — гайта вїю,
 Раз їдемо просто на Україну,
 Раз їдемо на Україну, раз до заду.

КОЛИСЬ, ДІВЧИНО МИЛА

Слова і музика Л. Леліко
 Обробка В. Барвінського

Moderato Був це чудний час

С. А. *К*о-лись дівчи-но ми-ла, а був це чудний час, як ще любов-но-
 Т. *К*о-лись дівчи-но, був це чудний, чудний час, як
 Б. *д*есь поїд не-бо нас

*с*и-ла під не-бо нас. Ми мрі-я-ли, зіт-кали, ко-
*щ*е любов-но-си-ла попід не-бо нас. Ми мрі-я-ли, ко-
все твоє

*х*ання прися-га-ли, а солове-н-ко тьохав всь тьох, тьох, тьох
 а солове-н-ко тьох, тьох, тьох.

Колісь, дівчино мила,
 А був це чудний час,
 Як ще любов посіла
 Десь поїд небо нас.

Ми мріяли, зітхали,
Коханням присягали,
А соловейко тьохкав,
Все тьох, тьох, тьох.

І був би я дівчину
Вірненько так кохав,
І був би я єдину
До груди пригортав,
І був би соловейко
І був би малесенький
Нам тьохкав на калині
Все тьох, тьох, тьох.

Та десь війна взялася
І ось який кінець —
Дівчина — віддалася
Я — січовий стрілець.
Таке то в нас кохання,
Закляття, сподівання —
Що в серденьку остало
Лиш ох — ах — ох!

СОЛОВЕЙКО

(Пародія на пісню Л. Лепкого
«Колісць, дівчино мила»)

Було колись, дівчино, —
А був це чудний час —
Яксь нечиста сила
Товкла по парках нас,
По горах і по долах.

По ямах і ровах,
А соловейко тьохкав
Все тьох-тьох-тьох... (свистом)

І був би я дівчину
Повіки так кохав,
Та тут не соловейко,
А бузько ніс свій вихав,
І з того то кохання
Зробилось повивання,
А соловейко тьохкав
Все тьох-тьох-тьох...

І десь мале взялося,
Поганий був кінець —
Плачу я аліменти,
З дівчини спав вінець...
Таке то в нас кохання,
Прокляте сподівання,
Маленький соловейко
Пищить все е-е-е...

І зоря мерехтіла,
І батяр верещав,
В устах пиппа тремтіла,
І жах мене збирав,
Три рочки вже минає,
Маленьке підростає —
А соловейко втих
Бо вже нема дурних.

І СНИЛОСЯ...
(мішаний хор)

Слова і музика Л. Лепкого
Обробка З. Лиська

Poco allegretto

С. А. Т. Б.

смило-ся зночі дів-чи-ні, що ма-ків садку процві-
ї смило-ся зно-чі зночі, що ма-ків са-ду
сми-ло-ся смилосязночі дів-чи ні, ка-ду процві-
Сни- лось, лось, сні-
та- м, що ко-нево-ро-ня сі- дла- ли,
щопроці- та, що ко-нево-ро-ня сі- дла- ли,
та- є, що ко- неж, що ко- неж сі- дла- ли,
ло- ся сні- ло-
1. 2. снілося зночі дів-чи-ні 3. га-ний сон снівся по- га-ний
сми- лось дів-чи-ні га- ний, по- га- ний,
сми- лось зночі дів-чи-ні га- ний снівся по- га- ний,
ся дів- чи- ні сон ло- га- ний.

І снілося вночі дівчині,
Що мави в саду процвітали
Що коней воровних відважи
І снілося вночі дівчині.

І снівся сон дивний, нежданий,
Приснівся той коник буланний
І стрілець приснівся коханий
Ах, снівся сон дивний, нежданий.

І снівся сон дивний, нежданий,
Приснівся дівчині коханий,
Що другу цілує, мов п'яний, —
Поганний сон снівся поганний.

КАЗАЛА ДІВЧИНА

Слова і музика Л. Лепкого
Обробка Н. Нижанківського

Музична партитура для голосу та фортепіано. Темпозначення: *Un poco allegretto*. Текст пісні: Казала дівчина, казала, що буде вірно кохала, що, що, що буде за другого не піде ні, що, що, що буде за другого не піде ні, що, що, що буде за другого не піде ні.

Казала дівчина, казала,
Що буде вірно кохала,
Що, що, що буде
За другого не піде ні!

Як я їздив до війська,
А поїхав, другому дала
Рученьку білу,
Сама пішла під вінець.

Казав мені курат* на сповіді,
«Щоб я не шукав собі біди:
«Жий, жий так, як я,
Все жию без гріха».

2P

Казав мені курат уважати
Молодиць не заціпати:
«Жий, жий! Уважай!
Молодиць не заціпай!»

2P

Варіант 2-го і 4-го куплетів:

Як лиш я поїхав — забула,
Другого до серця горнула
І всьому кінець —
Дівча пішло під вінець.
Казав мені курат: «Уважай!
І біди нової не шукай.
Жий, жий! Уважай!
І біди не заціпай».

*Курат — військовий польовий священник

ХАЙ ЖИВЕ ВЕЛИКИЙ КОМТУР (чоловічий хор)

Слова і музика Л. Ленкого
Обробка Н. Цижанківського

Maestoso

Хайжи-ве Ве-ли-кий Комтур наш! Ми до-бра, добра йо-му ба-
Хайжи-ве Великий Комтур наш! Ми добра йо-му ба-
жа-єм. І в піс-нях йо-го все ве-ли-ча-єм. Хай жи-
добра його
ве Ве-ли-кий Комтур наш, хай жи-ве. Хай жи-ве.
Хай живе наш Комтур

Хай живе Великий Комтур наш!
Ми добра, добра йому бажаєм.
І в піснях його все величаєм.
Хай живе Великий Комтур наш!
Хай живе, хай живе!

ГРУПА «СХІД» (чоловічий хор)

Слова і музика Л. Ленкого
Обробка В. Кудрика

Allegro

Від Ся-ну аж до гір Кав-ка-зу пе-реїде славна гру-па
Від Ся-ну аж до гір Кав-ка-зу сла-вна гру-па
'Схід' Не схи-лить пра-во-ру ні ра-зу, а по-не-се йо-
'Схід, гру-па Схід' Від
го впе-рід, пе-реї-де сла-вна гру-па 'Схід, гей! А все впе-
Ся-ну аж до гір Кав-ка-зу, а все впе-рід, впе-
рід, впе-рід, впе-рід, а все впе-рід, впе-рід, а все впе-рід у-ра!
рід

Від Сяну аж до гір Кавказу
Переїде славна група «Схід».
Не схилить правору ні разу,
А понесе його вперед.
Переїде славна група «Схід», гей!
А все вперед, вперед, вперед,
А все вперед, вперед,
А все вперед. Ура!

МИ ИДЕМ ВПЕРЕД

(мужичий хор)

Слова і музика Л. Ленкого

Обробка З. Діська

Marciale
♩ = 120

Ми йдемо вперед, над нами вітер віє і
Ми йдемо вперед, вперед
рідні нам вклоняться збіжжю, від радості аж серце
мліє, за волю смертнам не страшна Від
радості аж серце мліє, за волю смертнам не страшна!

The musical score is written for a male chorus. It features a treble and bass clef staff. The tempo is marked 'Marciale' with a quarter note equal to 120 beats per minute. The lyrics are in Ukrainian and are written below the notes. The score includes dynamic markings such as 'ff' (fortissimo) and 'ff' (fortissimo) at the end of the piece.

Ми йдемо вперед, над нами вітер віє
І рідні нам вклоняться збіжжю,
Від радості аж серце мліє,
За волю смерть нам не страшна!

Ми йдемо вперед, здалека, чути гук,
Гармати б'ють, там воля або смерть,
Не буде більш терпіння, ні муки,
Вперед! Там воля або смерть!

Дзвенять шаблі, як ясне сонце, сяють,
Гримлять пісні, аж земля наша свята
Дрижить під нами дорогою,
За волю смерть нам не страшна,

КЛАДОЧКА

Слова Б. Лепкого Музика Л. Лепкого
Обробка З. Лиська

Andantino

The musical score is written for three voices: Soprano (S.), Tenor (T.), and Bass (B.). It consists of three systems of staves. The first system has lyrics: 'Кла- дочка, кла- дочка ву зе сенька- я ми- ла- я,'. The second system has lyrics: 'ми- ла- я, ми- лесенька- я. До ми- ло- і ме- ні близько,'. The third system has lyrics: 'лиш через стависько. Вчо- ра до- щик, ни- ні дощик, завтра буде слизко,'. The tempo is marked 'Andantino'.

Кладочка, кладочка
Вузесенькая,
Милая, милая,
Милесенькая,
До милої мені близько,
Лиш через стависько.

Вчора дощик, нині дощик,
Завтра буде слизько.

Вчора дощик, нині дощик,
Завтра виллють ріки.
Либонь ми ся, дівчинонько,
Розійдем навки.
Ой яке ж ти, дівчинонько,
Лихо учинила,
Що та кладочка вузенька
Вже ся заломила,

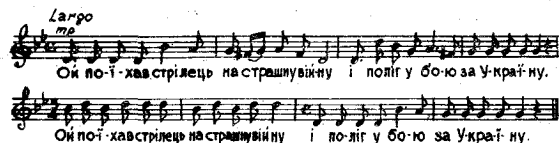
А вже з тої кладочки
Сліду не видати.
До моєї дівчиноньки
Не каже йти мати.
А я річку і ставочок
Возьму перескочу,
До моєї дівчиноньки
Піду, коли схочу,

Кладочка, кладочка,
Вузесенькая,
Милая, милая,
Милесенькая,
До милої мені близько,
Лиш через стависько.
Вчора дощик, нині дощик,
Завтра буде слизько.

ОЙ ПОЇХАВ СТРІЛЕЦЬ

Слова і музика Л. Лепкого

Largo
mf

Ой по-ї-хав стрілець на страшну війну і поліг у бою за Україну.
Ой по-ї-хав стрілець на страшну війну і поліг у бою за Україну.

Ой поїхав стрілець на страшну війну | 2р
І поліг у бою за Україну.

Ного вірні друзі, що з ним разом пішли, | 2р
Взяли мертве тіло, в Черче принесли.

Взяли б, товарищу тебе з собою, | 2р
Але сплннмось разом до бою.

А старенький батько з війни повертав, | 2р
Він здивав стрільника, що вбитий лежав

Почав пригадати, хто це за один, | 2р
Цильніше поглянув — а це його син.

Назбирав дощечок, зовів домовину, | 2р
І гірко заплакав: «Сину, мій сину!»

Як прийшов додому і сперся на тиг, | 2р
Дружина питає: «Де наш рідний син?»

У селі, у Черчі, висока могила,
Ой там спочиває рідная дитина. | 2р

А на тій могилі червона калина,
За стрільцем ридає молода дівчина. | 2р

А на тій могилі терновий вінець,
Ой там спочиває молодий стрілець. | 2р

А на тій могилі хрест березовий,
Ой там спочиває стрілець січовий. | 2р

МОЛОДІ МИ

Слова Т. Лепкого Музика І. Недільського

Marciale

Мо-ло-ді ми, і світ нам відкри-то, пе-ред на-ми смі-єть-ся зем-
ля. У жит-ті нам да-но по-лю-би-ти вер-хови-ни, лі-си і по-
ля. Не схи-ляй го-ло-ви у зне-мо-зі, бо зі-рок не по-ба-чиш то-
ді. У-пе-ред нам і-ти по-до-ро-зі, світ є гарний, ми мо-ло-ді.

Молоді ми, і світ нам відкрито.
Перед нами сміється земля.
У житті нам дано полюбити
Верховини, ліси і поля.
Не схиляй голови у знемозі,
Бд зірок не побачиш тоді.
Уперед нам іти по дорозі.
Світ є гарний, і ми молоді.
Усміхається ніжно до тебе
Та країна, що словнена див:
Там на горах, поближче до неба
Хтось небачені квіти зростив.
Як орлята, туди ми полинем,
По морях поведем кораблі.
І віколи у мандрах не згинем
Світ є гарний, і ми молоді.

ОЙ БУВ ТО РАЗ ВЕСЕЛИЙ ЧАС

Слова і музика Л. Лепкого

Moderato

Ой був то раз ве-се-лий час, як мо-ло-дість бу-я-ла. Бу-
ло у ме-не щас-тя-рай, не до-во-го то три-ва-ло. В се-
ленім га-ю, раз-вмаю си-дів я ра-зом з не-ю... Мі-
сяць сві-тив так ви-со-ко над мно-ю і над не-ю. За-ч не-ю. 2. Бо-

Ой був то раз веселий час.
Як молодість буяла.
Було у мене щастя-рай,
Недовго то тривало.

Приспів:

В зеленім гаю раз в маю
Сидів я разом з нею...
Місяць світив так високо
Над мною і над нею.

Вона мені любов свою
До серця промовляла,
Тулилася, немов дитя,
І ручки простягала.

Приспів.

Вона тоді свою любов
Мені подарувала.
Тулила ся як те дитя.
До серця пригортала!

Приспів.

Тоді би я готовий був
В її обіймах вмерти.
А нині сам, як сирота,
Не можу сліз обтерти.

Приспів.

І я тоді готовий був
В її обіймах вмерти.
А нині з жалю і туги
Собі шукаю смерти.

ІШОВ ВІДВАЖНИЙ ГАЙОВИЙ

Слова і музика Л. Лещюго

Moderato
mf

шов відважний гайовий до лісу темно-го.
-го. За ним, за ним дівчинонка така гарна, як зіронька, він
взяв її за рученьку, до лісу провів. // За-г-дів.

Ішов відважний гайовий

До лісу темного

За ним за ним дівчинонка

Така гарна, як зіронька,

Він взяв її за рученьку.

До лісу проводив

Назустріч їм серна бігла

Стежкою похід ліс.

Він виміряв, він вистріляв

В саме серце її вцілів.

Ой темна ніч майовал.

Як він її убив.

Пшов відважний гайовий
 Дивитись, що він вбив —
 Його мила в крові лежить.
 Останнє слово говорить:
 «Ой милий, що ти нарабив,
 Що я вмирать мушу».

Набив відважний гайовий
 Рушницю другий раз.
 Він виміряв, він вистріляв
 В саме серце її вцілів.
 Ой темна ніч майовая,
 Як він її убив.

А соловей малесенький.
 На гілці щебетав.
 Він бачив все, та не сказав.
 Як милий з милою прощавсь
 Ой темна ніч майовая,
 Як він з нею прощавсь,
 Як він з нею прощавсь.

ФІАЛКИ СИНІ

Слова і музика Л. Лещенка

Andante
mp

Фі- ал- ки си- ні, бі- лі бо- зи- гнутьс-я сло- зи, і лю- бо- ців, но- хан- ня час па-
 став, та тіл- ки вме- не сму- ток, біл- ту - га і сло- зи, бо
 хтос-ь ме- ні дів- чи- ну лю- бу вкрав. Гей, гнітьс-я, ло- зи,
 смут- ку сло- зи! Не- ма ме- ні, не ма кра- си, не- ма ве- си!
 плач- те, о- чі, плач- те си- ні, лийтес-ь, сло- зи. Ми- ну- дсиж ве- сні ні любі си- ні.

Фіалки сині, білі божи —
 Гнутьс-я доли.
 І любоцив, кохання час настав
 Та тільки в мене смуток, біль,
 Туга і сльози.
 Бо хтось мені дівчину
 Любу вкрав.
 Гей гнітьс-я, лози,
 Смутку сльози!
 Нема мені, нема краси,
 Нема весні!
 І плачте, очі, плачте, сині,
 Лийтес-ь, сльози!
 Минули сині,
 Весняні, любі сині.

Колись весна така була —
 Черемха цвіла;
 Куцями цвітів гнулася на нас,
 Від запаху, від любовощів
 Душа п'яніла,
 Як в казці був такий
 Чудовий час.
 Гей ти дрожала,
 Дрожав і я.
 Я вся твоя, життя своє
 За тебе дам.
 Во й смерть разом
 Була б розкішна нам!

І місяць, зорі, тумані сині
 Так, як нині,
 Я тямлю все що незабутню ніч.
 Десь нісся соловейка спів.
 Тужний в долині,
 Спадали роси, наче
 Сльози з віч.
 Гей роси, роси!
 Коси, коси,
 Коси мої, любі мої,
 Чорні коси!
 Лиця мої, очі мої,
 Гей раю мій,
 Як жалко тих,
 Як жалко нам надій.

НЕСИСЯ, МІЙ СМУТКУ

Слова і музика Л. Лепкого

Moderato
mp

Не си ся, мій смутку, звіт ра ми, так тихо, тихенько пли ви, де
 го ри сніжними верха ми вес ня ні снить любі і сні. Не
 си ся, жалю мій, жа лю, спо ми ном пестливих мрій, ко
 хання і му ки жахду я з розлу ки, ах, тяжко жити без на дії!

Несися, мій смутку, з вітрами,
 Так тихо, тихенько пливи,
 Де гори сніжними верхами
 Весняні снить любії сні.

Несися, жалю мій, жалю,
 Спомином пестливих мрій:
 Кохання і муки жахду я з розлуки
 Ах, тяжко жить без надій!

Там десь серпентиною в'ється,
 Доріжка в сутінню сосон
 Від снігу перлиться і склється,
 А зорі над нами кругом.

Несися, жалю мій, жалю,
Спомином пестливих мрій;
Кохання і муки жажду я з розпуки,
Ах, тяжко жить без надій!

А вечір ген, ген за горою,
Там зірка алмазом блистить,
Ще гірше такою порою —
Із тоски серденько шемить.

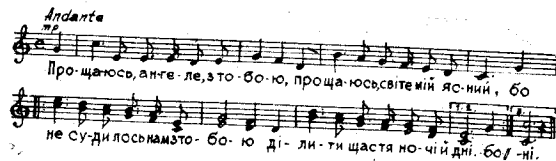
Несися, жалю мій, жалю,
Спомином пестливих мрій;
Кохання і муки жажду я з розпуки,
Ах, тяжко жить без надій!

Спокою, мій милий, спокою,
Де ти дівся з моєї душі?
Забрав хтось безслідно з собою,
А в серцю оставив знімілі пісні.

Несися, жалю мій, жалю,
Спомином пестливих мрій;
Кохання і муки жажду я з розпуки,
Ах, тяжко жить без надій!

ПРОЩАЮСЬ, АНГЕЛЕ, З ТОБОЮ

Слова і музика Л. Лешкого

Прощаюсь, ангеле, з тобою,
Прощаюсь, світе мій ясний,
Бо не судилось нам з тобою
Ділити щастя ночі й дні.

А як будеш мене шукати,
Шукай мене серед могили,
Там кожен камінь озоветься
І скаже, хто тебе любив.

Любив, люблю, любити буду,
В якій не буду стороні,
Повік тебе я не забуду,
Бо ангел щастя ти мені.

ГОРОБЦІ

Слова і музика Л. Лепкого

Allegretto
m¹

Си-ді-ли раз на стрісі два сі-рихго-роб-ці, при-я-те-лі сер-
дечні бу-ли во-ни со-бі. Гар-ненькі, чепур-ненькі-два сі-рихго-роб-
ці-при-я-те-лі сер-дечні бу-ли во-ни со-бі. Гар-ли-во-ни со-бі.

Сиділи раз на стрісі
Два сірих горобці,
Приятелі сердечні
Були вони собі.

Гарненькі, чепурненькі
Два сірих горобці —
Приятелі сердечні
Були вони собі.

З високого гніздечка
Злетіла раз одна
І поміж ними сіла
Пташина молода.

І хвостиком тріпоче,
І крильцями лопоче
Пташина-горобчина,
Пташина молода.

В хвилину цю друзяки
Узялися за чуб,
До крові покусались,
Забули дружбу всю.

А всьому цьому винна —
Вина є лиш одна —
Пташина-горобчина,
Пташина молода.

— А звідси вам наука:
Ви, хлопці-молодці,
Ніколи не кохайтесь
У дівчини одній.

Бо з цього всього виїде
Історія одна:
Пропаде ваша дружба
І щастя, як вода!

БЛОХА
(Предвічний сотворитель)

Слова і музика Л. Лейконого

Allegro

Предвічний сотворитель на всякого віку сотворив чоло-
віку то-варишку бло-ху, щоб йому до-ку-чалавдородо-зівсежит-
тя, від розко-шів спи-ня-ла то-вариш-ка бло-ха. Ха-
ха, ха-ха! То-вариш-ка бло-ха, ха//вариш-ка бло-ха!

Предвічний сотворитель
На всякого віку,
Сотворив чоловіку
Товаришку блоху,
Щоб йому докучала
В дорозі все життя,
Від розкошів спиняла
Товаришка блоха.

Приспів:

Ха-ха, ха-ха, товаришка блоха | 2 р

Пан Кібель з паньом Маньом
В салоні раз сидів,
Солодкі речі правив...
При тім аж занімів:
«А втім, перепрошаю,

До мамці мушу я.»
— Що сталося? — Ніц не сталося,
вкусила го блоха!

Приспів:

«Аб ахт!» — крикнув ка п ітан
І всьо, як мур стоїть,
Ніхто не ворухнеться,
Ніщо не шедестить,
Тільки Семен Партика
Щось задом заверта:
— Що сталося? — Ніц не сталося,
Вкусила го блоха!

Приспів:

Професор на катедрі
Виклади раз він мав
І так він розходився,
З нагоди користав,
— А втім, — заметушився,
Виклад переривав:
— Що сталося? — Ніц не сталося,
Вкусила го блоха!

Приспів:

ПРИМІТКИ

ЖУРАВЛІ. Вірш Б. Лепкого, написаний у Кракові в 1910 р. Музику до вірша склав Л. Лепкий у 1914 р. Ця пісня була на устах УСС у хвилини жалоби і туги. Співали її над могилами полеглих як останнє прощання.

ОЙ ВИДНО СЕЛО. Пісня виникла в Тудинці над Стрипою в 1914-1915 рр., співали її УСС, потім УГА. Надрукована — «Сурма». Збірник воєнних пісень. Львів-Київ. 1922 р. Накладом Видавничої Спілки «Червона Калина» (стор. 38).

КОБИ СКОРІШЕ З ГІР КАРПАТІВ. Пісня жінноти УСС. Виникла під час походу УСС із Карпат.

МАЄВА НІЧКА. Написана у 1916 р. в Тудинці над Стрипою.

ГЕЙ ТАМ, У ВІЛЬХІВЦІ. Виникла у жовтні 1916 р. під Потурорами під час боїв. Присвячена хорунжому, а потім сотникові УСС Ф. Чернику, що потрапив тоді у полон.

БО ВІЙНА ВІЙНОЮ. Пісня обозу. Виникла під час переїзду залишків полку УСС з Бережан до Коша в 1916 р. Популярна і улюблена пісня Січових Стрільців.

КОЛИСЬ, ДІВЧИНО МИЛА. Дуже популярна між інтелігенцією по обох боках Збруча. Написана навесні 1917 р. у Коші УСС в

Писочній біля Миколаєва над Дністром.

СОЛОВЕЙКО. Пародія на пісню «Колись, дівчино мила». Надрукована в сатиричному журналі «Будяк», № 8-9. Львів. 20 червня 1921 р., стор. 4.

І СНИЛОСЯ... Подається за збірником «Великий співаник «Червоної Калини» за ред. д-ра З. Лиська. Львів. «Червона Калина», 1937 р. стор. 56-57.

КАЗАЛА ДІВЧИНА. Ця пісня створена в 1917 р. Співали її найбільше старшини УСС в Ідальні, коли були добре настроєні до свого польового духовника. Подається за збірником «Великий співаник «Червоної Калини» за ред. д-ра З. Лиська. Львів. «Червона Калина», 1937 р., стор. 77.

ХАЙ ЖИВЕ ВЕЛИКИЙ КОМТУР. Пісня на честь Великого Комтура. В 1917 р. УСС створили у своєму Вишколі і Коші «Закон (товариство) Лицарів Залізної Остроги». Члени «Закону» мали окремі відзнаки, відповідні до свого чину. Збір починався гімном «Не сміє бути в нас страху», після чого співали похвальну пісню «Хай живе Великий Комтур» на честь Великого Комтура (голови товариства). Пісня подається за зб. «Великий співаник «Червоної Калини», стор. 21.

ГРУПА «СХІД». Пісня з часів облоги Львова, слова і музика Л. Лепкого, написані в Куровичах, при групі «Схід» у січні 1919 р. Зб. «Великий співаник «Червоної Калини»

за ред. д-ра З. Лиська, Львів. «Червона Калина», 1937 р., стор. 18.

МИ ИДЕМ ВПЕРЕД. Пісня з часів чортківської перемоги, червень 1919 р. Подається за зб. «Великий співаник «Червоної Калини», стор. 21-22.

КЛАДОЧКА. Улюблена пісня УСС. Слова Б. Лепкого, музика Л. Лепкого. Третій куплет пісні створили УСС.

ОЙ ПОІХАВ СТРІЛЕЦЬ. Записав В. Подуфалій від члена Спілки письменників УРСР Романа Коритка, 1935 року народження, в с. Черче Рогатинського р-ну, Івано-Франківської обл. в 1990 р.

МОЛОДІ МИ. Подається за книгою «В дорогу» — пластовий співаник. II видання, Торонто, 1987 р. Автор музики І. Недільський (1895-1987) — композитор, диригент. В останні роки перед другою світовою війною був директором української гімназії в Станіславі (нині Івано-Франківськ). Там же був директором Вищого музичного інституту ім. М. Лисенка, а також диригентом станіславського «Бояна». І. Недільський — автор пісень «Огче наш», «У дві пари несуть мари» (сл. Ю. Федьковича), «Коли часом», «Пісне моя» (сл. І. Франка). Найбільшу популярність здобув його хоровий твір «Засяяло сонце золоте». Він також автор солоспівів, в основному на сл. С. Чарнецького. Під час другої світо-

вої війни емігрував у США, де й помер.

ОЙ БУВ ТО РАЗ ВЕСЕЛИЙ ЧАС. Народний варіант записав М. М. Кришук в 1989 р. у с. Колодіївка Підволочиського р-ну на Тернопільщині від М. В. Кришук 1925 р. н. Мелодичний варіант зап. В. Подуфалій у 1990 р. в с. Жуків Бережанського р-ну Тернопільської обл. від Д. В. Королишин, 1919 р. н., пенсіонерки.

ІШОВ ВІДВАЖНИЙ ГАЙОВИЙ. Народний варіант записав В. Подуфалій в 1990 р. в с. Жуків Бережанського р-ну Тернопільської обл. від художника В. М. Недільського 1938 р. н.

ФІАЛКИ СИНІ. Надруковано в сатиричному журналі «Будяк» № 4, Львів, 1921 р., стор., 10, ноти — журн. «Будяк» № 16, Львів, 1921 р. стор. 7 під псевдонімом Деле.

НЕСИСЯ, МІНІ СМУТКУ. Зап. В. Подуфалій 27 травня 1990 р. в с. Розгадів Зборівського р-ну Тернопільської обл. на святі, присвяченому Дню пам'яті стрілецького поета-пісняра Романа Купчинського, від артиста Львівського державного академічного українського драматичного театру ім. М. Заньковецької Ю. Брилинського, 1941 р. н.

ПРОЩАЮСЬ, АНГЕЛЕ, З ТОБОЮ. Народний варіант зап. В. Подуфалій у 1977 р. в с. Золота Слобода Козівського р-ну Тернопільської обл. від Я. Тучанського, 1936 р. н.

завідуючий сільським Будинком культури.

ГОРОВОЦІ. Народний варіант зап. В. Подуфалій у 1978 р. в с. Гиновичі Бережанського р-ну Тернопільської обл. від Д. Королинщина, 1917 р. н.

БЛОХА. Народний варіант зап. М. Крищук у 1990 р. в с. Колодівка Підволочиського р-ну на Тернопільщині від М. Ляховича, 1920 р. н.

Упорядник висловлює щирю вдячність зав. відділом рукописів Львівської бібліотеки АН УРСР ім. В. Стефаніка П. Г. Баб'яку, зав. відділом мистецтва Львівської бібліотеки АН УРСР ім. В. Стефаніка С. П. Костюку, а також М. М. Ясеницькій, Я. В. Михальчишину (м. Львів) та фольклористу М. М. Крищуку за допомогу в підготовці матеріалів цього збірника.

З М І С Т

В. Подуфалій. Крила стрілецької пісні	4
Журавлі	18
Ой видно село	20
Коби скоріше з гір Карпатів	22
Масва нічка	24
Гей там, у Вільхівці	26
Бо війна війною	28
Колісь, дівчино мила	30
Соловейко	31
І снилося...	33
Казала дівчина	35
Хай живе Великий Комгур	37
Група «Схід»	38
Ми йдем вперед	39
Кладочка	41
Ой поїхав стрілець	43
Молоді ми	45
Ой був то раз веселий час	46
Ішов відважний гайовий	48
Фіалки сині	50
Несися, мій смутку	52
Прощаюсь, ангеле, з тобою	54
Горобці	55
Блоха	57
Примітки	59

Тернопольская областная организация Добровольного общества любителей книги СССР

СЛЫШИШЬ, БРАТ МОЙ...

Стрелецкие песни Левка Лепкого

Тернополь Редакционно - издательский отдел
облполиграфиздата 1990
(На украинском языке)

Технічний редактор Д. Я. Богун
Коректор О. П. Котульська

Видання підготував кооператив «Рубін» при редакційно-видавничому відділі облполіграфвидаву.

Здано до складання 16.07.90.

Підп. до друку 07.09.90.

Формат 60x84/32. Папір друк. № 1.

Літ. гарн. Офс. друк. Ум. друк. арк. 1,86

Ум. фарб.-відб. 19,6.

Обл. вид. арк. 1,66; Тираж 5000 пр. Вид. № 295.

Зам. 3092. Ціна 24крб. Замовне.

Редакційно-видавничий відділ облполіграфвидаву, 282001, Тернопіль, Куйбишева, 25.

Районна друкарня, 283540, Залішки Ів. Франка, 6.